

ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 2		
DOŠLO DNE:		
ODBOR SSTA OZP	- 8 -06- 2011	PŘÍLOHY
Č.JEDNACÍ		POČET LISTŮ 4

Městská část Praha 2
starosta Ing. Jiří Paluska
nám. Míru 20
120 39 Praha 2

V Praze dne 31. 5. 2011

Věc.: Vyjádření k záměru MČP2 vybudovat oplocení prostor vymezených pro volné pobíhání psů v Riegrových sadech

Vážený pane starosto,

ve shora označené věci v plném rozsahu odkazujeme na naše předcházející podání a přednesené argumenty proti uvedenému záměru. V reakci na Váš přípis ze dne 23. 5. 2011, zn.: MCP2/051771/2011/OZP-OSZ/mih ve věci samé zdůrazňujeme následující skutečnosti.

Úvodem **důrazně žádáme, aby bylo respektováno** naše již opakovaně sdělené stanovisko, že při jednání dne 22. 2. 2011 **nebyly z naší strany navrhovány žádné požadavky na "vylepšení" záměru** vybudování oplocení, nýbrž naše účast při jednání a přednesené stanovisko bylo jednoznačně vedeno primárním nesouhlasem se zřízením tohoto oplocení v jakékoliv podobě v intencích petiční akce ze dne 27. 9. 2010. Na obsah zkesleného písemného protokolu o tomto jednání, který nebyl sepsán na místě samém a bezprostředně po jednání veřejně čten ani autorizován účastníky, nýbrž nám byl doručen teprve následně po jednání, jsme obratem reagovali písemnými námitkami proti obsahu protokolace ze dne 20. 3. 2011 ve spojení s přípisem ze dne 11. 4. 2011. **Od neustále účelově zkeslované interpretace závěrů z jednání ze dne 22. 2. 2011 ze strany MČP2 jsme se tedy již opakovaně a jednoznačně distancovali a není proto věcného důvodu se těmito aspekty dále zabývat.**

I.

K požadovaným odpovědím na náš přípis ze dne 9. 3. 2011:

Bod č. 1) Odborná etologická studie, kterou jsme žádali zadat k vypracování ve formě znaleckého posudku, musí být vypracována na základě znalosti konkrétních faktických údajů. Takový posudek nelze vypracovat bez osobní angažovanosti v dané věci. Příslušný znalec si musí danou lokalitu sám zmapovat v terénu, zjistit faktickou velikost plochy, svažítost terénu, množství zeleně ubírající prostor na ploše, počet psů, pro který má prostor sloužit a skutečně objektivně zhodnotit řadu dalších aspektů, které s touto problematikou souvisí a které mají být zároveň součástí takového posudku pro případnou kontrolu.

Vámi uváděná velikost 1,1 ha je po oplocení prostoru značně nadnesený údaj. Jde o velikost pozemku za současného stavu. Vzhledem k oplocení se však prostor zmenší na každé straně o 2-3m, dále se zmenší o celou prostřední cestu a u spodní louky o celou pravou část t.j. o 1/3 její plochy. Příkrost obou ploch v jejich horních částech pak z hlediska využitelnosti tento prostor ještě více zmenší. Toto bylo již řečeno na výše zmiňovaném jednání a mělo být také následně zohledněno.

Obsah obou předložených odborných vyjádření svědčí o tom, že tyto konkrétní informace nebyly při vypracování autorům známy. Navíc obě vyjádření jsou vypracovaná na oplocení celého prostoru (1,1ha) nikoliv dvou menších ploch, což znovu svědčí o neznalosti konkrétních posuzovaných podmínek ze strany autorů. Z hlediska odbornosti a nezávislosti těchto studií je podstatný fakt, že ani jedno z těchto vyjádření nemá statut znaleckého posudku vypracovaného autorizovaným soudním znalcem zapsaným v seznamu krajských soudů ČR pro tento konkrétní obor, nýbrž stojí na mediální známosti obou autorů.

S ohledem na námi předložené podrobné vyjádření kynologického odborníka na psychiku, výchovu a výcvik psů pana Ing. Dostála, který je sepsán na podkladě širších informací a které vyjadřuje naprostý opak, znovu navrhuje zadat vypracování znaleckého posudku soudnímu znalci se zohledněním všech důležitých údajů.

Postrádáme také odpověď na způsob vyměšování psů v oploceném prostoru i mimo něj. Pes vyměšuje bez ohledu na to, zda je na vodítku či nikoliv, ale na základě vlastní potřeby. Z toho vyplývá, že než dojde na místo pro něj určené, je již zpravidla vyprázdněn. Moč dále slouží ke značkování teritoria, je tedy jeho snahou rozmístit ji po co nejširším území. Argumentace týkající se snížení PSE a teorie oploceného prostoru jako jediného psiho záchodku je opravdu utopií.

Etologická studie však není jediný podstatný argument proti oplocení.

Bod č. 2) Stále postrádáme odpověď na to, jak mají v oploceném prostoru venčit své psy starší lidé (kterých je min 1/3 pejskařů) a matky s kočárky, kteří potřebují pro chůzi bezpodmínečně asfaltové chodníky. Vzhledem ke svazitosti terénu mají za sucha problém s pohybem po travnatém povrchu i zdraví lidé, za mokra, sněhu či ledu je zde pohyb nemožný a tím budou louky absolutně nevyužitelné. Dále budou louky na rovnějších částech vlivem takového počasí a množství lidí absolutně zničené a vyšlapané. Toto nelze považovat za funkční ochranu veřejné zeleně.

Bod č. 3) a 4) Zůstal rovněž bez odpovědi. Bezpečnost lidí i dětí a jejich zájmy stojí až na druhém místě za záměrem uzavřít pejskaře za plot bez ohledu na ty, kteří dodržují pravidla daná zákonem i obyčejnou lidskou slušností. Kdo bude další na řadě? Vize takového parku budoucnosti je tragická, **rodina se v parku rozdělí podle zájmové činnosti, každý do svého určeného sektoru**, opravdu krásná představa příjemného rodinného odpoledne v parku na Praze 2.

Úbytek ploch určených psům je bohužel statisticky opodstatněný fakt. Původně byl až do roku 2008 umožněn volný pohyb psů téměř po celé ploše Riegrových sadů, následně bylo toto území velmi výrazně omezeno usnesením rady MČP2 č. 299/2008 ze dne 10. 6. 2008. Dále byla v červnu 2009 zadána k vypracování architektonická studie na oplocení a na podzim pak zahájena jeho výstavba, která by daný prostor ještě zmenšila.

Z časové posloupnosti vznikajících opatření vyplývá, že jde o soubor systematických opatření vedoucích k šikaně vůči části obyvatel Prahy 2, podporovaných navíc vlastní mediální kampaní v periodiku vydávaném MČP2 a uváděním zkreslených údajů ve studiích umístěných na webových stránkách ve spojení s údaji o množství PSE uklizených fa Komwag. Je s podivem, že MČP2 věnuje vůči jedné skupině obyvatel takový nátlak na rozdíl od skutečně závažných problémů, které se v městských parcích vyskytují. Podobný tlak na skupinu obyvatel vlastníci psy není vyvíjen žádnou jinou MČ ani Magistrátem hl.m. Prahy, v historických parcích (Petřín, Vítkov, Zahrada Kinských, Letenské sady, Stromovka), které má ve své správě, vyčlenil pro volný pohyb psů několikanásobně větší prostor a vždy bez nutnosti oplocení.

Celou situaci s oplocením chápeme tak, že hlavní problém spočívá v proinvestované částce 3,2 mil Kč ve spojení s částkou za vyhotovení projektu a za následné uskladnění hotoveného plotu. Z tohoto důvodu je zřejmě nutné oplocení postavit **navzdory všem problémům, které sebou přinese.**

II.

Vedle předcházející faktické argumentace přednesené proti záměru oplocení prostor určených v Riegrových sadech pro volné pobíhání psů je na místě **zmínit rovněž rovinu právního hodnocení tohoto záměru**, a to nejen ve smyslu platné zvláštní právní úpravy na ochranu zvířat, nýbrž i vzhledem k dotčeným právům občanským, garantovaným předpisy tvořícími součást ústavního pořádku ČR.

Na základě ust. § 24 odst. 2 z.č. 246/1992 Sb., v platném znění, zákon na ochranu zvířat proti týrání, byla vydána vyhláška hl.m. Prahy č. 6/2001 ze dne 29. 3. 2001, která stanoví zákaz volného pobíhání psů na všech pozemcích veřejné zeleně. Za tohoto stavu věci je dána povinnost obce současně vymezit prostory pro volné pobíhání psů, a to prostory odpovídající počtu evidovaných psů, přiměřené docházkové vzdálenosti a svým účelem odpovídající zvláštní právní úpravě z.č. 246/1992 Sb. a z.č. 166/1999 Sb. Za volné pobíhání psů je v tomto ohledu třeba považovat volný pohyb psa bez vodítka a současně pod přímou kontrolou nebo dohledem fyzické osoby či chovatele.

V daném případě byly dle ust. § 3 odst. 3 vyhl. hl.m. Prahy č. 6/2001 na území Městské části Prahy 2 vymezeny prostory pro volné pobíhání psů usnesením rady MČP 2 č. 307/2001 ze dne 14. 5. 2001 ve spojení s usnesením č. 793/2001 ze dne 17. 12. 2001 a usnesením č. 299/2008 ze dne 10. 6. 2008.

V roce 2010 byl zaznamenán záměr MČP2 nad rámec shora uvedeného usnesení č. 299/2008 ze dne 10. 6. 2008 **dále omezit prostory vymezené pro volné pobíhání psů v Riegrových sadech, jehož podstatou je vybudování pevného oplocení stávajících prostor** ve smyslu usnesení rady MČP2 č. 361 ze dne 8. 6. 2010 a č. 482 ze dne 20. 7. 2010, čímž by došlo k jejich znehodnocení a další redukci velikosti plochy. Zde je třeba zdůraznit, že záměr MČP2 vybudovat oplocení prostor vymezených pro volné pobíhání psů **nemá oporu ani v ust. § 24 odst. 2 z.č. 246/1992 Sb., ani v ust. vyhl. hl.m. Prahy č. 6/2001 ze dne 29. 3. 2001.**

V tomto směru máme zcela důvodně zato, že záměr vybudovat oplocení prostor v Riegrových sadech vymezených pro volné pobíhání psů **je v přímé kolizi jak se z.č. 246/1992 Sb., v platném znění, zákon na ochranu zvířat proti týrání, tak i se z.č. 166/1999 Sb., v platném znění, zákon o veterinární péči, neboť tento záměr zcela evidentně naplňuje podstatu zakázaného týrání zvířat.**

Dle ust. § 4 odst. 1 písm. c) bod 3. z. č. 246/1992 Sb. se za týrání považuje z jiných než zdravotních důvodů omezovat bez nutnosti svobodu pohybu nutnou pro zvíře určitého druhu, pokud by omezování způsobilo utrpení zvířete. Rovněž tak cit. právní předpis ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. k) zakazuje chovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení.

Dle ust. § 4 odst. 1 písm. a) z. č. 166/1999 Sb. je pak uložena zákonná povinnost chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví.

V intencích shora stanovených zákonných pravidel na ochranu zvířat bude nezbytné v případě pokračujícího stavebního záměru MČP 2 obrátit se na přísl. orgán veterinární správy vykonávající **státní veterinární dozor nad zachováním zákonnosti** ve smyslu ust. § 52 odst. 1 písm. a) z.č. 166/1999 Sb.

Vedle shora zmiňovaných aspektů právní ochrany zvířat je prosazování záměru MČP 2 oplotit prostory určené pro volné pobíhání psů rovněž **neoprávněným zásahem do práv občanských**, a to z následujících důvodů.

Ve smyslu z.č. 246/1992 Sb., je volné pobíhání psů možné vždy **pouze pod přímou kontrolou nebo dohledem fyzické osoby nebo chovatele**. V opačném případě by došlo k porušení ust. § 3 písm. h), i) cit. práv. předpisu, neboť bez přítomnosti fyzické osoby nebo chovatele by bylo zvíře, které se pohybuje volně mimo domácnost svého chovatele, považováno za toulavé či opuštěné, což naplňuje podstatu zakázaného týrání zvířat.

Zákonem předepsaná přítomnost fyzické osoby nebo chovatele při volném pobíhání psů za účelem jejich přímé kontroly nebo dohledu ve smyslu § 3 písm. h), i) z.č. 246/1992 Sb. ve spojení se zákonnou povinností prevence vzniku škod a zákonnou odpovědností za případné škody ve smyslu § 415 a § 420 z.č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, tedy **nezbytně vyžaduje vstup chovatele společně se zvířetem do oploceného prostoru, což je v rozporu se základními občanskými právy a svobodami.**

